

Φως στο σκοτάδι

Κάτι σαν τις αντιθέσεις της ζωής ή αν θέτεται σαν τις διαβάσει από την μια πλευρά του δρόμο. Κάτι σαν το πέρασμα, απο την μια πλευρά του δρόμου στην άλλη.

Αυτό το πέρασμα από το σκοτάδι στο φως, σηματοδοτεί την διαρκεί εκκίνηση του κόσμου. Χαρακτηρίζει εποχές.

Να! Κάπως έτσι αποτυπώθηκε η έννοια της εποχής του σκοταδισμού. Η απουσία του «φωτός», σηματοδοτούσε την απουσία της ελευθερίας έκφρασης. Όλα στο φως σημαίνει δεν κρύβω τίποτε.

Κατά απο τον ήλιο, ανθίζουν, ορθώνονται, και υψώνονται ενεργειακά τα πάντα.

Δίνουν και παίρνουν. Στο σκοτάδι ότι πλάθεις, νοητούς όγκους και μορφές που ερχονται από τα μέσα μας και προβάλλονται υποκειμενικά με διαρκείς εναλλαγές στο περιεχόμενο. Στη σκοτεινή πλευρά, εγείρεται, ο φόβος, η αγωνία. Ο νους βρίσκεται σε εγρήγορση

Στα γραμμικά έργα της ενότητας **«Φως στο μαύρο»** η μορφή είναι συνειδητά σημειολογική. Λειτουργεί ως φωτεινή γραμμή εκκίνησης στην μορφή. Αφτιασίδοτη, με τα απογδύμνια της μέρας ακυρωμένα, αλλά με το σώμα, έτοιμο να χτιστεί με τα βιωματικά στοιχεία του κάθε ανθρώπου, ανακαλύπτοντας την φωτεινή πλευρά της ζωής, εξατομικευμένα, ζώντας συλλογικά, μέσα στους σκοτεινούς καιρούς που ζούμε

